— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3 SOMMER 1992 24. ÅRG.

TEMA-TUR I KULTURLANDSKAPET

Arbeidet med kulturlandskapet er som nærmest fullført.Det har vært mye ros for det arbeidet som er gjort, både av turister og folk i nære omeng.Søndag 13. sep. var det tema - tur i kulturlandskapet. Ledsakere var artitekt H. Wendt, landsk. artitekt H. Jostedt og naturforvalter B. Vikøyr. Ca; 50 stk. var møtt fram på parkeringsplasssen ved kapellet.

Bebyggelsen Nedre Farestad (Øvre Farestad lå oppe under Høgevarden og eksisterer ikke lenger) har holdt seg med det jevne, ingen kaksehus, folk som med sine hus viste at de var rike. Den gamle bebyggelsen var stokkebygd, ogvar dårlig mot råte i det fuktige kystklimaet. Etter år 1600 ble det satt kledning uten på stokkebyggingen, og den beskytter husene mye bedre. Hvite sørlandshus var det amindelig etter 1860, da zinkhviten ble oppfunnet, før var hvit maling dyr, så husene ble malt helst røde eller oker som var billigere. Ofte ble også fasadene som i dette tilfelle vente mot sjøen malt hvite mens de andre vegger hadde andre farger. Havnen er lun og god, men ingen typisk seilskutehavn som trenger to utløp. Ellers er det typisk sørlands med sine sjøbuer og steinbrygger eller de bryggene som en gang var, for de fleste bryggene er ombygd. Fidja Ytre Farestad er gamle steinsatte grøfter tatt opp, og fjøsene som kansje rommet en eller to kyr og noen sauer lå nede mot sjøen hvor våningshuset sto. Innsiden av Fidja var det flere såkalte høstflorer. Stiene er merket med solide skilter som viser veg til Høgevarden, Åksla, Bådvika, Rosnes o. l. og er godt ryddet. Sommerflorene i Ytre Farestadmyrene er et helt kulturlandskap for seg sjøl, og som nesten bare lokalbefolkningen har kjent til. Det vil komme til å bli gjort noe mer her, kansje oppbygging av noen sommerflorer. De fleste florene ble bygd i begynnelsen av dette århundre og det skal ha vært 14 i tallet og et par var dobbelte altså delt av to bruk. Hvert bruk med tiknytting til myrene hadde sin sommerflor. Florene ble bygd av materialer fra opphoggingen av seilskuter på Farestad og ikke forglemme "Nymph" som forliste på Nettkjærene i 1916 og var fullastet med kledningsbord. Hele Bokstuvågen lå full. Myrene var som kjent 80 mål og var delt opp i et stykke til hvert bruk,ligger i dag øde. Her er lyngheiene opp mot Åksla som ble svidd for å gi beite til dyra. Denne lynga erspesiell Utbredelsesområdet begynner her eller litt østenfor og følger kysten vestover helt til Lurøy i Norland. Østover finnes ikke denne lyngen,og den har envarighet på 40 -50 år

før den går over i annen vegetasjon. En ser hvordan folk har utnyttet hver skår og kløft for å slå høy til dyrene, ander plasser er det satt steinmur hvor det er fylt på jord. På toppen av Åksla har en utsikt over det meste av kulturlandskapet, og videre er det laget rekkverk og trapper ned til helleren i Bådviken. Denne helleren er i senere tid brukt til lagring av fiskeredskaper o. l., men ble også brukt til overnatting. Arkeologer har gjordt et stikk her og funnet flintrester, så det har nok vært bostning her i steinalderen. Det er også nylig steinsatt veg ned til Båteviken hvor den gamle sjøboden er restaurert. Denne står med to vegger av naturlig store steinermens to andre vegger er bygd opp av mindre stein, og taket er som det alltidhar vært ,av bølgeblikk. Inne i sjøboden er det benker langs den ene veggen og et ildsted i det andre hjørne. Bua var felles eie for fiskere fra Nedre og Ytre Farestad, og var brukt til opphold og lagring av klær og fiskeutstyr, Her er også en båthavn som navnet sier. Innerst inne er det en grunn liten polle som kunne romme 8 robåter, Havnen ble brukt for at det er kortere vei for å nå ut til de ytterste holmene som Ryvingen, Slettingen og Vengesholmene. Havnen var i bruk i begynnelsen av dette århundre og til bake i tid. Sjøbua har i sommer vært brukt til overnatting av turgående og stangfiskere. Det er bygd brygge i Torkelshola, som ligger innerst inne i Ystevågen (innforbi Nebeholmen). Her er det også satt opp toilett. Strandenter rensket og er blitt veldig fin. Et yndet sted for de som kommer med båt og til fots. I nærheten, øst for Skiftesviga mot Ystevågen går stien forbi rester etter et gårdsbruk fra folkevandringstiden ca 300-500 e. Kr. Arkeologer har gjordt et stikk her og har fastslått dette. Så den steinrøysa oppe i lynga som noen har trodd var en gravrøys, og andre kanskje en hestestall, navnet Rosnes kommer jo av hest Ros=hest, altså Hestnes, viste seg å være tufter av et gårdsbruk. Videre er det i myrene rundt funnet spor av åker, men det er nok noe senere det ble dyrket der. I Slyhola er det gjenreist en av sommerflorene og et toalett. Sommerfloren har tilhørt et av Rosnesbrukene, her er det også gamle steinbrygger som ble brukt når kyrene skulle melkes, for de rodde fram og til bake.
Her ved denne sommerfloren var det kaffe, og det ble gitt en oppsumering.
Da søset regnet ned. Turen var meget vellykket, tross det dårlige været.og varte ca: 3 timer.
P.S. Fidja på Ytre Farestad er også delt mellom brukene med ca: 40 meters bredde. Sommerflorene i Ytre Farestad myrene står det bare 4 -5 tilbake, noen er revet andre brent mens noen er råtnet bort.
Arr. var Mandal Venstre som også sto for kaffekokingen.

SKJERNØY HISTORIELAG SKRIVER:

Da søndag 5.juli kom med strålende vær var arrangørende av Dyrstad skolehusdagen veldig fornøyde, dette lovet godt for en vellykket dag. Det startet kl 13.00 og folket strømmet til,aldri før hadde så mange funnet veien til vårt kjære skolehus, 150 - 200 stk.
En helt ny sang, diktet av Mgnhild Brovig i Sør -stranda hvor hun har sin hytte, og ble sunget av henne og Elly Fjermestad. Sangen var en hyldes til skolehuset. Salg av vafler, kaffe, pølser og brus gikk unna,"butikkdamene" svettet bak disken, det var kø foran vaflene. !5 liter vaffelrøre ble steikt, og folk spurte etter mer. Ekte "fanter" kom på visitt,de hadde fortøyd sin skøyte nede i Juvika og hadde snust opp at var mange folk samlet inne ved Torvmyra, her kunne de få avsetning på sine flotte produkter. Alt mulig hadde de med seg i koffertene sine, og handelen gikk livlig. En gøy fremmstilling av hvordan fantene inntok øya før i tiden, fremmført av Karin Abrahamsen, Else Grøsfjeld, Erling Jensen og Torbjørn Berge, Senere dukket det opp en liten mann på trappa foran skolehuset, han sang og spilte, dette var noe de minste synest var rart og spennende,"åffår har han sånne små bein" ble det kommentert. Det var Kjell Grøsfjell og Torbjørn Berge som hadde satt det hele i gang. Tønnes Berge og undertegnede hadde laget en video kalt"Skjernøy rundt med historiske glimt", Den ble vist inne på skolen. Videoen viste noen av de historiske stedene vi har på øya, forhåpentligvis lærte noen noe nytt.
Flere var heldige å få med seg hjem en av kakene i kakelotteriet. Det var litt forviklinger under trekkningen, men det ente godt når bare komiteen fikk snudd tallene på hodet kom det riktige tallet fram til den heldige vinner.
Takk skal dere alle ha som kom og bidrog med at dette ble en gild dag.

fors. side 8

SKJERNÖYPOSTEN
- ORGAN FOR SKJERNÖYFOLK UTE OG HJEMME-

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 043-68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 0802 5425368
Kontakt i USA:
Mrs. Agathe Thompson
RD 1, Box 423, Stone Ridge
N.Y. 12484
Abonnementspris pr. år kr. 35.-
USA $ 6.-

Sommerens fiske er forbi og høststormene og hummerfisket nærmer seg med stormskritt.
Vi begynner med laksefisket, som vel ble det beste på mange 10-år. Især ved Odd, Vengelsholmen, Kirkevika og Stusøy var det enkelte dager 12-14 stk i kilenota eller krokgarna. Beste resultat i kilenota i juni og juli var ca. 60 fisker, mens det på bare 9 lovlige fiskedager med krokgarn ble tatt opp til 45 laks og sveler. De største på ca 7 kg.
Det var veldig mye laks i sjøen i sommer, spesielt inne på Mannefjorden kunne en se dem hoppe inn etter fjorden. Så hvis en hadde hatt lov til å fiske som i gamle dager, kunne det blitt et storfiske i år, især med krokgarna.

Så makrellen, som kom sent, men i store mengder i august og september. Den beit noe veldig på dorg og rigle, men omsetningen var det verre med. Kvote på 150 kg. pr. mann pr dag, så med 40 kroker på hver dorg, var det bare å hale inn dorgene 15-20 ganger, så er hele dagsfangsten tatt på en god halv time.
Småfiskerne er skjøvet helt ut over sidelinjen av storsnurperne som leverer opp til 200 tonn av gangen i Agnefest, Lyngdal og på Flekkerøy, og ellers på hele Vestlandskysten, til en pris av 1 - 2 kr. pr. kg. mens småfiskerne får ca. 4 kr. pr. kg. for sin dagskvote.
Det har vært et godt fiske etter krabber, som har gått unna for 5 kr pr stk.
Som vanlig med fisk og reker, når været er lagelig, men heller dårlig med ål.

Nå står hummerfisket for tur. Men i år er minstemålet satt opp med 1 cm. til 24 cm. så da blir nok resultatet minst 30% mindre i antall. Og til neste år skal minstemålet økes til 25 cm. Så hummerfiskerne går en dyster tid i møte, de første par årene.

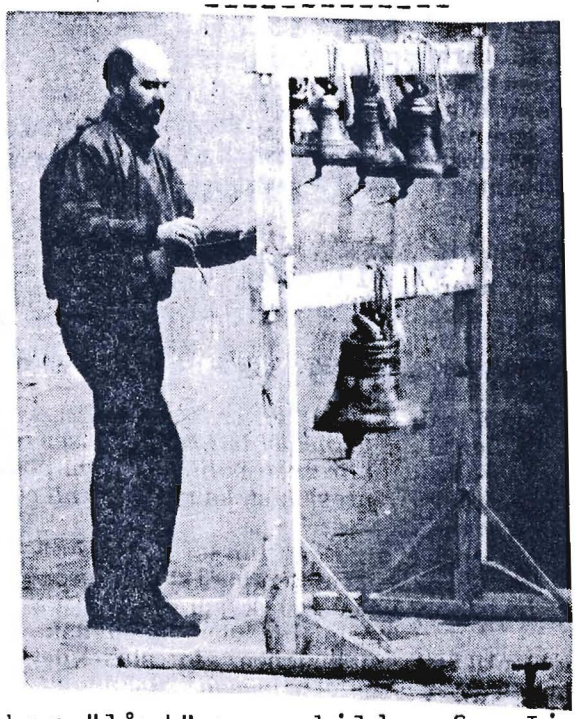

Vi har "lånt" noen bilder fra Lindesnes og Fæ.vennen som vi skal prøve å få med.

UNGDOMSFORENINGEN

Arbeidet er nå startet opp igjen etter sommeren. Åpningsfesten var søndag 6. sept. v/besøk av Olaug Lien Gresli.
Framover skal det være møte hver onsdag, om det ikke er andre ting. Bønnegruppene er også startet opp igjen og vil ha samling første onsdag i månden. Det er satt opp et par temamøter og et par kosekvelder. Møteuke er fra 13. okt. ved Andreas Holbek. Krabbefest er fredag 16. okt - Vesterøyas Kvinneforening har utlodning fredag 9. okt. og Østerøyas Kvinneforening fredag 6. nov. - Konfirmantene skal pressenteres på gudstjenesten 4. okt. hvor det også er kirkekaffe.

Går vi tilbake i tid, så hadde vi i sommer vår årlige kakeutlodning i kapellhaven, med bra resultat. Så hadde vi også den årlige fisketuren, i år til Sandøy. Gamleprost Stensager var med for 20. gang på rad, og i år var det for anledningen diktet en sang til ære for ham. Mye folk var også møtt fram.
Båtturen til Ås i Harkmark ble avlyst. Skjærgårdsgudstjenesten var som vanlig i Juvika søndag 21. juni.

TAKK ELINOR

Vår kontakt i USA, Elinor Kristiansen, har takket av - etter lang og tro tjeneste. I hele 15 år har hun vært vår kontakt der over og da er vi helt tilbake til 1977, da hun overtok etter Christoffer Jacobsen.
Vi er klar over at det er ganske mye arbeide med å adressere alle bladene, ta i mot kontingent osv. og vi vil her rette en hjertelig takk for alt hun har gjort for oss i Skjernøyposten.
Medlemstallet har jo etter hvert gått noe ned derover, men det er jo også naturlig. Første generasjons Skjernøy-amerikanere faller jo bort etter hvert, men vi synes likevel det er fint at så pass mange ennå ønsker å holde seg orientert om hva som skjer på deres fedrene ø.
Men medlemstallet har i den senere tid holdt seg nokså stabilt på rundt 20.

Vi vil også benytte anledningen til å ønske Agathe Thompson velkommen som vår nye kontakt derover. Hun har sagt seg villig til å hjelpe oss og det er vi svært takknemmelige for.
Vi har tenkt å gjøre det noe enklere i det vi sender bladet direkte til hver enkelt abonnent. Men kontingenten og andre eventuelle henvendelser sendes til henne.
Vi sier vel møtt! Og til henne og alle dere andre derover - vi hører svært gjerne litt fra dere. ---

Henvendelsene skjer altså til: Mrs. Agathe Thompson
RD 1, Box 423, Stone Ridge
N.Y. 12484

I forbinnelse med en Skjernøydag som ble arrangert på Dyrstad skolemuseum i juli, av Skjernøy Historielag og Skjernøy Vel, sang Magnhild og Elly en sang som Magnhild hadde skrevet for anledningen. Og her følger sangen;

Hyllest til Skolehuset (på Dyrstad)

Mel. Der hvor furuskogen bøyer seg i vinden (Barndomshjemmet).

Under skyggen av en granskog ganske øde
fjernt fra krig og uro og fra verdens larm
står et lite hus som kommer oss i møte
på vår kveldstur der vi rusler arm i arm.
Og vi drømmer oss tilbake til den tiden
da forelsket vi gikk tur til Skjernøysund.
Selv om det for oss er lenge, lenge siden
kan vi se det for oss her i denne stund.

Stille sommerkvelder satt vi der på trappa
gamle steintrappa som mange sko har trådd.
Det var tresko og kalosjer som var lappa
fine knappesko og beksøm jernbeslått.
Og hvis gamletrappa bare kunne snakke
om det den har sett og hørt i alle år
Ville den nok gjerne bukke dypt og takke
for at den igjen på ny har fått en vår.

Her gikk Storaker og Seyffart ifra Hille
mang-en søndagsettermiddag døra inn.
Vi fikk ordre om å sitte ganske stille
mens de talte så gudfryktig til vårt sinn.
Og Tobiasen med riset og linjalen
har vi fått berettet om så mangen gang.
For i gamle dager slo de inn moralen
og det hendte blod fra neglene det sprang.

Men i mange år du sto der trist og sturte
ingen misjonsmøte, ingen skolegang.
I ditt stille sinn du sto der nok og lurte;
Skal jeg aldri høre latter liv og sang?
Ja, du sturte slik at hengsla gikk av døra
og kledningen ble skallete og grå
Og vinduan av tårer helt var sløra
og mosen over trappesteinan lå.

Men heldigvis, da håpet mest var ute
kom redningen din helt fra USA.
Din barndomsvenn så tårer på din rute
hun visste at i deg hun var så glad.
Med hammer og med sag og kost og maling
ble hjelpsomme hender satt igang.
Og du fikk deg en kraftig overhaling
og arbeidet det gikk med liv og sang.

Ennå engang så er det liv og latter
ned i hagen under Grottevardens fot.
For slike hus som deg det er jo skatter
for her har jo våre frender hatt sin rot.
Ja, her samles vi alle dine venner
til en kaffekopp og så en passiar.
I hjertet vårt en takk til deg vi sender
som har ført oss hjem til gamle fotefar.

Skrevet av Magnhild Brovik, sommeren 1992.

LOSENES DAG

Det har vært mange arrangementer i forbindelse med 150 års markeringen av INGERMANSLANDs forlis utenfor her. (Se forrige nr. av Skjernøyposten).
På vår naboøy Landøy arrangerte de "Losenes dag" torsdag 10.9. Det var et flott arrangement og det var lagt ned en masse arbeide i forberedelsene.
Folk strømmet til øya ut over ettermiddagen, i all slags farkoster, og det var nok henimot 300 stk. samlet der. Turistbåten i Mandal fraktet ut folk. Der var en Listerskøyte, Sjøspeidernes seilskute var der, en 100 års gammel losbåt, samt en hypermoderne losbåt av i dag, for likesom å markere utviklingen. Sverre Gunnar og Eivind Syvertsen seilte ut i en 80 år gammel sjekte. - Det var lagt an på at livet på øya skulle være så nær det det var i gamle dager.
Noen stod og barket garn i en tønne, andre bøtte garn, mens noen kvinnfolk vasket klær på et vaskebrett og andre repererte en gammel båt. Alle aktørene var kledd i gammeldagse klær.
Erik Fjermeros, som nå bor i Kr.sand, var en av dem som hadde vært med og dradd dette igang. Han, som så mange andre Landøyfolk, har loser blandt sine forfedre. Selv var han staset opp i flott diplomatfrakk og Selmer Knudsens gamle knallhatt.
Det var omvisning oppe på Utkikken, hvor losene brukte å holde vakt, og her var det Bernt Udø som orienterte.
Siden samlet alle seg rundt det gamle skulehuset, hvor forskjellige aktiviteter foregikk. Per Pedersen spilte på trekkspill og sang sjømannssanger så det riktig ljomet. Erik Fjermeros orienterte om Ingermanlands-forliset og om losenes deltakelse i redningsarbeidet.
Blandt de russiske gjestene som var med på turen, var det 5 stykker fra Kubankossakkene som underholdt med sang. Og for noen stemmer! Hele emsemblet opptrådte i Mandal Kino den 12. Det var også en russer som spilte på klokkespill. Han hadde til og med komponert en egen melodi for minnesamlingen pa Landøy.
Inne på skolehuset hadde de salg av vafler og kaffe og forskjellige souvenirer, bl.a. håndmalte skåler med motiver over losskøyter eller Ingermanlands-forliset. Disse var alle malt av Eva Støle.
Ja, det var i det hele tatt mye som foregikk og stemningen var høy.
Helt mot slutten uttalte en representant for det russiske parlament at russerne skulle reise et minne-monument over Ingermanlandforliset et sted på Landøy. Uten tvil gjorde Landøylosene en flott innsats. Men det må ikke

glemmes at der var båter både fra Rosnes og Farestad med. Og de må sterkt fremheves de to Rosnesfolkene som etter at losbåten kom inn til Mandal, rodde helt til Svinør og fikk varslet folk der. De ble også med som mannskap på sluppen "Lena", som seilte ut omkring midnatt og fant vraket neste morgen og reddet 183 personer. Hele hendelsesforløpet var altså; Landøyskøyta reddet 10 personer, "Lena" 183, kutter "Hjorten" av Mandal 120 og dampskip "Norcap" av Kr.sand 150. Det var en bragd av dimensjoner! --"De burde hatt i gull, sitt navn blandt kjempe-kull"--- Men når hederstegn og medaljer skulle deles ut, var det nok ikke redningsmennene som ble hedret. -- Men det er en annen historie.

Losbåtenes bemanning tror vi er som følger; Rosnesbåten. Torje Ingebrethsen og hans sønn Peder Torjesen.(Mathilde Hansens bestefar og oldefar. Brødrene Rasmus Øuensen og Michael Øuensen (henholdsvis Rasmus Rosnes og Albert Karlsens bestefedre).Jacob Andreas Jacobsen og Carl Edvin Eliassen.(henholdsvis Egil og Birgits oldefar og Alma Knudsens bestefar). Det var de to sistnevnte som rodde til Svinør. Farestadbåten.(Salve Evertsen og hans yngre bror Gabriel Evertsen. (Salve var jo den senere så berømte Farestad-los.) De to andre, Rasmus Salvesen (28) og Christen Salvesen (24) er vi ikke helt sikre på, men der er sikkert noen av leserne som vet svaret.

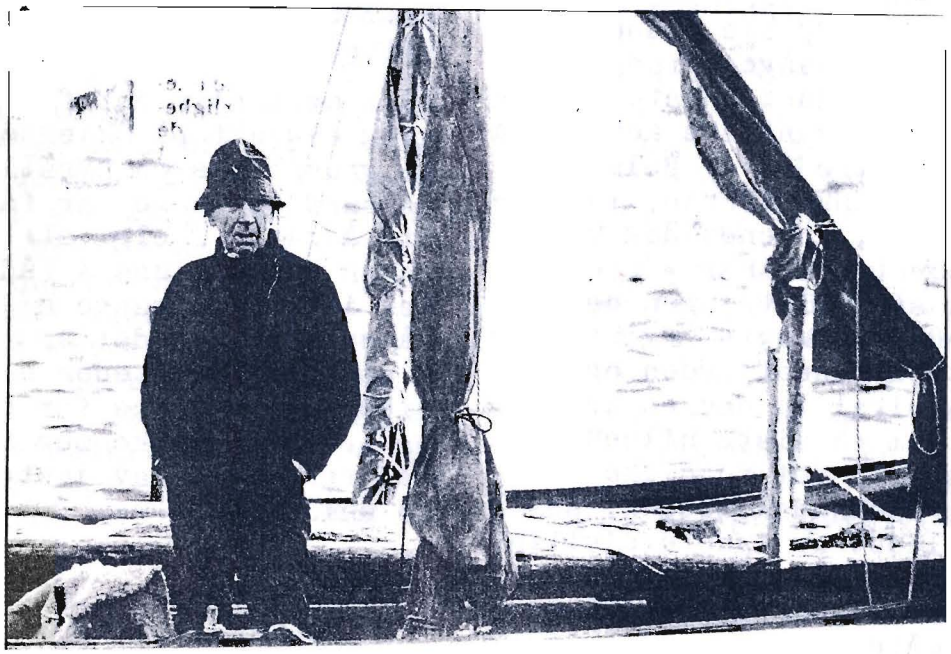

fors. fra side 2
Lørdag 11. juli gjorde mdlemmer av historirlaget seg bemerket til vanns, 3 rosjekter fylt med kirkekledde folk ombord rodde inn til Mandal. D et var mange som gjorde store øyne da vi kom roende opp elva og steg i land i det fineste stas og vandret ut i byen. Det var markeringen av bybrannen vi skulle sette vårt preg på. Mange folk var samlet på torget hvor vi fikk høre litt av Mandals historie. Senere vandret vi gjennom byen til midnattsgudstjeneste i kirken. Det ble en sen aften, men moen fine timer med historisk sus over seg. Selve bybrannen startet 12. juli1810 og over 70 hus+byens kirke strøk med.

Ioktober vil historielaget ha to arrangementer. Tirsdag 6. okt. kl.19.00 vil arkelog Mydland fra fylkekulturkontoret komme til Dyrstad skole og fortelle om istiden. Søndag 11. okt. kl 14.30 vil gå i samlet flokk på den nyresturerte kyre - postvei som går fra Valvik, Bløtekjær, Kjønna, og over til Øvre Berge.
Vi har også ordnet julepresabg til en som er gled i å lese, Boken av Christian Pedersen Dyrstad "Fra dekksgutt til Skipper" er i salg hos Mandal Bok og Papir i Øvrebyen. Det er en bok som er vert å lese, en får et godt innblikk i hvordan en Skjernøyskipper opplevde sjølivet på slutten av 1800 tallet og begynnelsen av 1900.
Hilsen Skjernøy Historielag v/ Rita T Dyrstad Solvang.

SMÅNYTT FRA ØYA

Forsommer i år. Dag ut og dag inn fint vær, en del vind og veldig tørt. St. Hans i år var uten bålbrenning (forresten står flere bål ennå langs kysten som ikke er brent). Men folk samlet seg likevel rundt bålene og hadde det hyggelig med grillet mat og kaffe. Og som vanlig var det mange båter på Nordfjorden, det var heller flere enn det pleier, og på Skjernøybrua og veien langs fjorden var det mange biler.

Vi har altså hatt russisk kulturuke i Mandal, fra 8. - 13.sept. i forbinnelse med markeringen av Ingermanlands-tragedien for 150 år siden, da 389 russere omkom, men over 500 ble reddet.
Det har vært mange arrangementer, fra minnegudstjeneste i Mandals kirke med russiske geistlige tilstede, opptreden av Bolshoibaletten, Kubankosakkene, idretsarrangementer, losenes dag på Landøy, tur til Svinør + mye annet. Og så avslutningen den 13. da redningsskøyta "Ægir" kjørte ut på Mannefjorden og en russisk admiral la ned en krans i sjøen, som en siste hilsen til de omkomne fra det russiske folk.
Ingermanlandskomiteen, som har vært ledet av Agnete Kjellin, kan herved trekke seg tilbake fra et verv de har utført på en utmerket måte.--------

Det er ennå ingen endelig avgjørelse med butikken. Vi kan si det har vært et enstemmig hjertesukk fra alle sommerturister rundt her; Det var fælt å være uten butikk! Miljøet er blitt et annet. Med både butikken og redningsskøyta borte er det blitt stille og stusselig i området. Som en turist så malende uttrykte det; "Det er så stille som om Svartedauen skulle ha herjet her." Og nå som butikken kunne ha feiret sitt 100-års jubileum just i disse dager. Den endelige avgjørelsen om omdisponering ligger hos fylkesmannen, men vi tror vi kan love et tilbud til sommeren igjen - uten at vi her vil gå nærmere inn på dette.--

Nå i høst blir det for første gang elgjakt på Skjernøya.
16 grunneiere på Dyrstad, Skjernøysund og Berge har fått lov til å skyte 2 elg, ett fritt dyr og en kalv, pluss 4 rådyr. Vi vet ikke hvor mange elg der er på øya nå, men det er stadig dyr å se og flere steder har den ribbet epletrærne for både frukt og greiner. Vi kommer tilbake med resultatet av jakten i neste mummer.--------

Det har vært arbeidet med å få satt ned fartsgrensen på øya, fra brua og mot farestad. Som kjent står der et 50 km.skilt i Bergsdalsbakken og det blir ikke opphevet noen sted i den retningen, så det gjelder helt fram t til Dyrstad. Mot farestad sr der som kjent et 40 km. skilt som gjelder i den retningen.------

Turisttilstrømningen til Sørlandet har øket, og ikke minst har vi merket det her på øya. En av grunnene er den nyopparbeidede naturstien rundt Rosnesskauen, med naust og sommerflor og orienteringstavle ved kapellet.
Det har av og til stått noen jenter og solgt vafler ved hengebrua og de kan melde om en jevn strøm hele tiden, og omsetningen var flere hundre kroner pr. dag.
Vi merket i år flere tyskere som har leid hus og hytter. Familier har flyttet ut to-tre uker og turister har bodd der. Mange er det også fra Sandnes/Stavanger området som har leid eller har fast hytte her.
Men sommeren er ikke alltid bare av det gode. Det er meldt tyveri av flere påhengsmotorer og innbruddsforsøk i båter.------

Det har vært en masse flått i sommer, og de fleste har vel, i mer eller mindre grad, hatt føling med den. Det er ikke alle som reagerer likt på den og ikke alle flått-bitt er giftige.
For de fleste blir det bare en ubehagelig kløe, som kan vare opp til flere uker. Men dersom flåtten er infisert og bringer denne smitten videre til en som reagerer sterkt på det, kan resultatet bli lammelse i forskjellige kroppsdeler, og det kan vare temmelig lenge.
Vårt råd er; Ha sprit på en bomullsdott, da trekker gjerne flåtten seg ut frivillig og du vil sansynligvis unngå komplikasjoner.--------

Valvik og Dyrstad skal få hver sin nye transformator. Arbeidet er i gang. Kabel er gravd ned i veien mellom den nye transformator på Dyrstad og Smedbakken og likedan fra Alf Pedersen til midt i Valvikbakken. Telefonkabel blir også lagt i samme grøft og noen gamle stolper er blitt fjernet. Så nå håper Vesterøya på bedre spenning.
Men så har de satt opp 2 dobbeltmaster i Valvikbakken som sperrer en del av utsynet. Det klages over disse mastene som er både stygt og skjemmende. VAE mener det blir for dyrt å legge kabel også dette stykket. Nå er miljøvernet koplet inn og det siste vi hørte var at VAE-folkene hadde fått beskjed om å stanse arbeidet foreløbig, så nå får vi se hvordan det går.-------

Gårdshistorien - hvor bliver den? Ja, slik,spør Karl Kristiansen i bladet Fæ'vennen i sommer.
Det var helt tilbake i 1972 at det var utspørring på alle gårdene på øya om slektsforhold osv. som den nå (da)-levende generasjon kunne huske. Det før den tid var blitt oppsporet i arkivene. Strengt tatt har den vært ferdig (for Skjernøyas vedkommende) i mange år - det er bare detaljer og småting som mangler. Det er rett ut en skam at den ikke er trykt for lenge siden. Det blir i alt 3 bind, men vi er jo egentlig bare interessert i det som omfatter våre o mråder. Men nå vil de gjøre ferdig de to andre binnene også og trykke dem samtidig, og det kan neppe skje før i 1994.--------

Det er faktisk ingen nye skolebarn fra øya i år, men vi hører at de vil komme sterkt tilbake neste år.--------

Monica Tørressen, Farestad og Alf Tore Gundersen, Indre Berge forlovet seg nå i sommer. Vi gratulerer hjerteligst.-------

Skjernøybrua har vært til reparasjon i hele sommer. Stillas ble satt opp i mai og ble revet i september.
Seilingshøyden har vært 15 m.og vi har sett flere seilbåter som har gjort vendereis.
Det påståes at det var brukt sjøvann til støypinga av brua, og armeringen var begynt å ruste på utsatte steder med det resultat at betongen skallet av. Et spesialfirma har vært i gang i hele sommer og ved hjelp av varme og ny betong skal brua være like så god som ny. --------

Det var barnedåp på kapellet søndag 13/9. Foreldre; Heidi (f. Larsen, Farestad) og Øyvind Seyffart. Barnets navn; Simen. Også dem vil vi gratulere.----

Peder Valvik døde den 28/8 nær 80 år gammel. Peder seilte til sjøss under krigen og arbeidet senere som elektrikker i Mandal, helt til han ble pensjonist.
Han har hatt sitt hjem i Valvik alle disse årene og bodde der helt til siste dagen.
Han vil bli savnet i sitt nærmiljø. Vi lyser fred over hans minne.----------

Det er blitt et bra fruktår i år. Det så dårlig ut tidligere, p.g.a. tørken, men etter regnet rettet mye seg opp. Selv kirsebærene, som var helt inntørket, svulmet ut og ble brukbare.
Det ble bra med plommer og enormt med epler. Det som før var brunsvidd og opptørket, ble grønnt og frodig etter regnet. Det er utrolig hvilken evne naturen har til å gjenoppbygge seg selv etter en tørkeperiode, og hva vann har å si for alt som spirer og gror.

Skjernøymarsjen ble holdt søndag 30. aug. i strålende vær. I motsetning til andre turmarsjer holder Skjernøymarsjen på deltakerne. Ja, det var faktisk noen flere i år enn i fjor.----

Og hvordan skal vi så beskrive sommeren anno 1992? La oss med en gang si at juni ble helt smell-fin, men også den tørreste som er målt. - Denne tørkeperioden varte fram til den 10/7, og det begynte å merkes godt. Men i og med at vi hadde hatt så enormt med nedbør før denne tid, ble det ikke den store katastrofe. Men aldri har det vel vært så mange skogbranner på Sør-og Østlandet. - Men så kom altså regnet, og det kom ganske rikelig og har fortsatt til dags dato. Selvsagt har vi hatt noen fine dager inne i mellom, men det har vært regnet som har dominert - og ødela nok ferien for mange. Det må ha vært utrolig tørt i jorden, for det er bare i den senere tid en kan merke at den er blitt helt gjennomtrukket. Og vi hadde nå tross alt ca. 140 m.m. i juli og 180 i august og hittil i sept. ca. 80. Men vi skal bare tilbake til tørkesommerene 74, 75 og 76 for å finne langt alvorligere tilstand.

Så august, som de siste årene har vært helt fantastisk, ble i år bare en skygge av seg selv. Og nå som halve sept. er gått, er det ikke blitt noe bedre i så henseende. Spesielt har søndagene vært elendige, nesten ikke en eneste uten regn.

Men nå er det blitt høst og bladene faller. Det er forholdsvis bra temp. ennå, men en merker den skarpe høstluften om kveldene. - Det er på tide å si takk for denne gang og vel møtt igjen når det lir mot jul.---------

---